

۳۵۰۳۱/۴۶۱۱۸

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

۱۳۸۵/۲/۱۶

بسمه تعالی

برادر ارجمند

جناب آقای حداد عادل

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "تصویب کنوانسیون سازمان همکاریهای فضایی آسیا - اقیانوسیه" که بنا به پیشنهاد وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در جلسه مورخ ۱۳۸۵/۲/۲۴ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

در پست شماره مورخ ۱۳۸۵/۲/۲۱
علامت وصول گردید

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

۳۵۰۳۱/

مجلس شورای اسلامی

اداره کل قوانین

۵۵۴

این کپی تاریخ ۱۳۸۳/۳/۲۱ صادر شد

مردم فرزند احمد لاریجادی اداره قوانین ثبت گردید.

شماره ترتیب چاپ: ۱۳۶۴

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

با توجه به اهمیت بهره‌برداری صلح‌جویانه از فناوری فضایی به منظور ارتقای توسعه اقتصادی و اجتماعی در منطقه آسیا - اقیانوسیه و در جهت تقویت همکاریهای چندجانبه بین کشورهای منطقه یادشده در زمینه دانش و فناوری فضایی و تعمیق روابط دوستانه بین کشورهای منطقه مزبور لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه تصویب کنوانسیون سازمان همکاریهای فضایی آسیا - اقیانوسیه

ماده واحده - کنوانسیون سازمان همکاریهای فضایی آسیا - اقیانوسیه مصوب ۱۳۸۴/۸/۶ برابر با ۲۸ اکتبر ۲۰۰۵ مشتمل بر سی و پنج ماده به شرح پیوست تصویب و به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه تودیع اسناد تصویب آن داده می‌شود.

تبصره - جمهوری اسلامی ایران خود را ملتزم به ترتیبات موضوع ماده (۱۹) کنوانسیون در خصوص ارجاع هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای آن که از طریق مذاکره حل و فصل نشود، به داوری نمی‌داند. ارجاع اختلاف به داوری صرفاً در صورت رضایت کلیه طرفهای اختلاف و با رعایت قوانین و مقررات مربوط ممکن می‌باشد.

وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

کنوانسیون سازمان همکاری فضایی آسیا - اقیانوسیه

کشورهای عضو این کنوانسیون؛
با تصدیق اهمیت بهره برداری صلح جویانه از فن آوری فضایی به منظور ارتقاء توسعه اقتصادی و اجتماعی در منطقه آسیا- اقیانوسیه برای توفیق عمومی در منطقه؛
با تمایل به تقویت همکاری چند جانبه بین کشورهای منطقه آسیا- اقیانوسیه در زمینه فضایی بر اساس کاربردهای صلح جویانه از دانش و فن آوری فضایی؛
با درک این واقعیت که منابع فنی، مالی و بشری عظیم مورد نیاز برای توسعه کاربردهای دانش و فناوری فضایی، به گونه‌ای است که اشتراک منابع در منطقه آسیا- اقیانوسیه برای بر عهده گرفتن این فعالیتها مطلوب به نظر می‌رسد؛
با تصدیق اینکه این امر برای کشورهای عضو در منطقه بمنظور انجام همکاری چند جانبه منطقه‌ای در زمینه دانش فضایی، فناوری فضایی و کاربردهای صلح جویانه آنها از طریق تشریک منابع فن آوری، مالی و بشری به گونه‌ای که کشورهای عضو را قادر به توسعه مشترک برنامه‌ها و فعالیتها خود در این حوزه‌ها نماید، مفید خواهد بود؛
با اعتقاد به اینکه تأسیس سازمان همکاری فضایی آسیا- اقیانوسیه مستقل، برای همکاری چند جانبه منطقه‌ای به منظور کاربردهای صلح جویانه از دانش و فن آوری فضایی بر مبنای اصول کاربردهای صلح جویانه از فضای ماورای جو، منافع دو جانبه و تکمیلی، مشاوره و توسعه برابر، به طور مؤثر توانایی کشورهای عضو در زمینه دانش فضایی، فن آوری فضایی و کاربردهای صلح جویانه آنها را بهبود خواهد بخشید و منافع اجتماعی - اقتصادی بیشتری را برای هر یک از کشورهای عضو موجب خواهد شد؛
به شرح زیر توافق کرده اند:

بخش ۱ - کلیات

ماده ۱- تأسیس سازمان همکاری فضایی آسیا - اقیانوسیه

- ۱- بدین وسیله، سازمان همکاری فضایی آسیا- اقیانوسیه (که از این پس «سازمان» نامیده می‌شود) تأسیس می‌گردد.
- ۲- مقر سازمان در جمهوری خلق چین (که از این پس «کشور میزبان» نامیده می‌شود) مستقر خواهد شد.
- ۳- سازمان با مشورت دولت کشور میزبان، می‌تواند دفاتر فرعی و تأسیسات مربوط را در قلمرو کشور میزبان مستقر نماید.
- ۴- سازمان با مشورت دیگر کشورهای عضو می‌تواند دفاتر فرعی و تأسیسات مربوط را در قلمرو کشورهای عضو دیگری مستقر نماید.

ماده ۲ - تعاریف

- از نظر این کنوانسیون:
- الف: «سازمان» یعنی سازمان همکاری فضایی آسیا- اقیانوسیه (APSCO).
 - ب: «دولت میزبان» یعنی دولت جمهوری خلق چین که میزبان سازمان است.
 - پ: «کشور عضو» یعنی کشور عضو سازمان.
 - ت: «شورا» یعنی مرجع اصلی سازمان همکاری فضایی آسیا- اقیانوسیه که متشکل از نمایندگان مختار کشورهای عضو آن است.
 - ث: «رئیس» یعنی رئیس شورا.
 - ج: «دبیرخانه» یعنی رکن اجرایی سازمان همراه با دفتر آن در جمهوری خلق چین.
 - چ: «دبیر کل» یعنی عالی‌ترین مقام اجرایی و نماینده قانونی سازمان.

ماده ۳ - وضعیت قانونی

سازمان، یک سازمان بین‌الدولی و یک نهاد مستقل غیر انتفاعی با وضعیت حقوقی بین‌المللی کامل خواهد بود.

ماده ۴ - اهداف

اهداف سازمان عبارتند از:

- ۱- ارتقاء و تقویت توسعه مشترک برنامه‌های فضایی بین کشورهای عضو خود از طریق استقرار مبنایی برای همکاری در کاربردهای صلح‌جویانه دانش و فن آوری فضایی.
- ۲- اتخاذ اقدامات مؤثر به منظور یاری کردن کشورهای عضو در زمینه‌هایی مانند تحقیق و توسعه، کاربردها و آموزش فناوری فضایی از طریق شرح دقیق و اجرای سیاستهای توسعه فضایی.
- ۳- ارتقاء همکاری، توسعه مشترک و تسهیم دستاوردها بین کشورهای عضو در زمینه فن آوری فضایی و کاربرد های آن
- ۴- افزایش همکاری بین بنگاه‌ها و مؤسسات ذیربط کشورهای عضو و ارتقاء صنعتی سازی فن آوری فضایی و کاربردهای آن.
- ۵- مشارکت در به کارگیری صلح‌جویانه از فضای ماوراء جو در فعالیتهای همکاری بین المللی در فن آوری فضایی و کاربردهای آن.

ماده ۵ - سیاست صنعتی

- ۱- شورا، سیاست صنعتی را به منظور برآورده کردن الزامات برنامه‌ها و فعالیتهای خود و نیز برنامه‌های مشترک با کشورهای عضو را با یک روش مقرون به صرفه اتخاذ خواهد کرد.
- ۲- اولویت (فرصت)، به میزان حداکثر ممکن، به صنعت همه کشورهای عضو به منظور شرکت در امور مربوط به اجرای برنامه‌ها و فعالیتهای سازمان داده خواهد شد.
- ۳- سازمان در اجرای برنامه‌ها و فعالیتهای سازمان و توسعه پیوسته فن‌آوری‌های فضایی و تولیدات وابسته به آن، مشارکت همه کشورهای عضو را در یک روش منصفانه متناسب با نسبت سرمایه گذاری مالی آنها که می‌تواند شامل داده‌های فن آوری باشد، تضمین خواهد کرد.
- ۴- مفهوم «بهره‌مندی منصفانه» برای کشورهای عضو، اساس سیاست صنعتی سازمان خواهد بود. سازمان برای تقویت رقابت صنعتی کشورهای عضو از طریق به کارگیری توانایی صنعتی موجود در کشورهای عضو در اولین مرحله با توسعه و حفظ فن آوری فضایی و تولیدات وابسته به آن و با تشویق توسعه ساختار صنعتی طبق تقاضاهای بازار، تلاش خواهد کرد.
- ۵- سیاست صنعتی، اهداف اصلی زیر را دارا خواهد بود:
الف: توسعه رقابت صنعتی آسیا-اقیانوسیه، با توسل به پیشنهاد رقابت آزاد.
ب: گسترش فن آوریهای مربوط بین کشورهای عضو در جهت ایجاد تخصص یابی های لازم برای برنامه‌ها و فعالیتهای سازمان.
- ۶- در اجرای سیاست صنعتی، رییس شورا براساس دستورالعمل‌های شورا عمل خواهد کرد.

بخش ۲ - زمینه‌های همکاری و فعالیتهای مرتبط

ماده ۶ - زمینه‌های همکاری

- سازمان، فعالیتهایی را در زمینه‌های همکاری به شرح زیر انجام خواهد داد:
- ۱- فن آوری فضایی و برنامه‌های کاربردی آن؛
 - ۲- مشاهده زمینی، مدیریت بلایا، حفاظت محیط زیست، ارتباطات ماهواره‌ای و ناوبری ماهواره‌ای و تثبیت موقعیت؛
 - ۳- تحقیق دانش فضایی؛
 - ۴- آموزش، تربیت و تبادل دانشمندان (فن شناسان)؛
 - ۵- برقراری بانک داده‌های مرکزی برای توسعه برنامه‌های سازمان و انتشار اطلاعات فنی و دیگر اطلاعات مربوط به برنامه‌ها و فعالیتهای سازمان؛
 - ۶- سایر برنامه‌های همکاری مورد توافق کشورهای عضو.

ماده ۷ - فعالیتهای اساسی

- ۱- فعالیتهای اساسی سازمان شامل موارد زیر می باشند:
 - الف: برقراری برنامه‌های سازمان برای فعالیتهای توسعه فضایی؛
 - ب: انجام تحقیقات اساسی درباره فن آوری فضایی و کاربردهای آن؛
 - پ: توسعه کاربردهای فن آوری فضایی تکمیل شده؛
 - ت: هدایت فعالیتهای آموزشی و پرورشی راجع به فن آوری و علوم فضایی و کاربردهای آن؛
 - ث: اداره و نگهداری دفاتر فرعی و تأسیسات مربوط و نیز سیستم شبکه سازمان؛
 - ج: انجام سایر فعالیتهای ضروری برای رسیدن به اهداف سازمان.
- ۲- همه کشورهای عضو در فعالیتهای اساسی موضوع بند (۱) این ماده مشارکت خواهند داشت.

ماده ۸ - فعالیتهای اختیاری

- ۱- سازمان، علاوه بر فعالیتهای اساسی به موجب ماده (۷)، علوم فضایی، فناوری و برنامه‌های کاربردی مناسب آن را به منظور اجرای مشترک توسط همه کشورهای عضو که مشارکت در چنین برنامه‌هایی را انتخاب کرده‌اند، توصیه و سازماندهی خواهد کرد.
- ۲- این برنامه با رعایت اصل بازگشت سرمایه انجام خواهد شد. درآمد حاصل از فعالیت اختیاری به تناسب سرمایه گذاری کشورهای عضو مشارکت کننده در آن تحصیل خواهد شد.

بخش ۳ - عضویت ماده ۹ - اعضاء

- ۱- عضویت در سازمان برای همه اعضای سازمان ملل متحد در منطقه آسیا-اقیانوسیه آزاد است.
- ۲- کشورهای عضو دارای حق رای کامل می‌باشند.
- ۳- همه کشورهای عضو حق مشارکت در برنامه و فعالیتهای همکاری اتخاذ شده توسط سازمان را خواهند داشت.
- ۴- همه کشورهای عضو جهت اداره سازمان، مشارکتهای مالی خواهند داشت.
- ۵- مشارکت در فعالیتهای سازمان هیچ تاثیری بر همکاری دو جانبه و چند جانبه موجود یا آتی کشورهای عضو نخواهد گذاشت.
- ۶- شورا می‌تواند وضعیت ناظر سازمان را به هر کشور عضو سازمان ملل متحد یا هر سازمان بین‌المللی دخیل در فعالیتهای فضایی، با تصویب به اتفاق آراء، اعطا کند. ناظران در اجلاس‌های شورا، حق رای نخواهند داشت.
- ۷- کشورهای خارج از منطقه آسیا-اقیانوسیه و اعضای سازمان ملل متحد می‌توانند برای تحصیل وضعیت عضویت پیوسته تقاضا دهند. شورا می‌تواند برای ورود آنها به سازمان به اتفاق آراء اتخاذ تصمیم کند. شورا همچنین می‌تواند به اتفاق آراء، در باره الزامات و شرایط خود (مشارکت مالی، شرکت در فعالیتهای اساسی و همکاریهای سازمان و غیره) تصمیم‌گیری نماید. عضو پیوسته هیچ حق رأیی را در اجلاس‌های شورا نخواهد داشت.

بخش ۴ - ارکان اصلی ماده ۱۰ - ارکان سازمان

- ۱- ارکانهای سازمان شامل موارد زیر می باشد:
 - الف: شورا با ریاست رئیس شورا بر آن.
 - ب: دبیرخانه با ریاست دبیرکل بر آن.
- ۲- سازمان می‌تواند موسسات زیرمجموعه‌ای را در مواردی که برای اجرا و رسیدن به اهداف خود ضروری می‌داند، تاسیس نماید.

بخش ۵ - شورای سازمان ماده ۱۱ - ترکیب شورا

- ۱- شورا بالاترین نهاد تصمیم‌گیری سازمان خواهد بود.
- ۲- شورا مرکب از وزراء یا نمایندگان وزارتی سازمانهای فضایی ملی کشورهای عضو سازمان خواهد بود. هر کشور عضو یک وزیر یا نماینده وزارتی را برای نمایندگی در شورا تعیین مینماید.
- ۳- شورا، رئیس و دو نایب رئیس را که دوره تصدی آنها دوسال خواهد بود، انتخاب خواهد کرد.

شورا:

الف: سیاست از جمله قواعد، مقررات و قوانینی را که باید به وسیله سازمان در پیگیری اهداف آن دنبال شود تعریف و تصویب خواهد کرد.

ب: الحاق، محرومیت و خاتمه عضویت را تصویب و راجع به پذیرش ناظران و اعضای پیوسته تصمیم‌گیری خواهد کرد.

پ: آیین کار خود را تصویب خواهد کرد.

ت: گزارش‌های سالیانه و برنامه‌های کاری سازمان را تصویب خواهد کرد.

ث: برنامه‌های همکاری و بودجه‌های مالی آنها را تصویب خواهد کرد.

ج: سهم مشارکت مالی کشورهای عضو و بودجه سالیانه سازمان را تصویب خواهد کرد.

چ: برنامه بودجه (۵) ساله را طبق سطح منابع مالی فعلی تصویب و منابع مالی که قرار است برای دوره (۵) ساله بعدی در دسترس سازمان قرار گیرد را مشخص خواهد کرد.

ح: هزینه سالانه و اظهارنامه مالی سازمان را تصویب خواهد کرد.

خ: سایر مقررات مدیریتی را برای سازمان تصویب خواهد کرد.

د: گزارش سالانه حساب‌های رسیدگی شده سازمان را تصویب و منتشر خواهد کرد.

ذ: دبیر کل را منصوب و سایر مقاماتی را که قرار است به وسیله شورا تعیین شوند، تصویب خواهد کرد. انتصاب دبیر

کل میتواند برای یک دوره (۶) ماهه در هر زمانی به تعویق بیافتد. در این صورت، شورا شخص مناسبی را به عنوان

کفیل دبیر کل برای آن دوره انتخاب خواهد کرد که وی برای انجام وظایف با اختیارات و مسئولیتهایی که شورا

برای او می‌تواند تعیین کند، مسئول خواهد بود.

ر: راجع به تاسیس موسسات و دفاتر فرعی تصمیم‌گیری و ساختار آنها از جمله ساختار دبیرخانه و سهمیه‌های

کارمندان آنها را تصویب خواهد کرد.

ز: ماموران دیگری را برای اجرای موثر فعالیتهای سازمان منصوب خواهد کرد.

ژ: در صورت درخواست کشور (کشورهای) عضو، این کنوانسیون را تفسیر خواهد کرد.

ماده ۱۳ - اجلاسهای شورا

۱- شورا در صورت ضرورت و دست کم یک بار در سال جلسه خواهد داشت. اجلاسها در مقر سازمان برگزار

می‌شود مگر اینکه شورا به گونه دیگری تصمیم بگیرد.

۲- حد نصاب تشکیل هر جلسه شورا، شرکت اکثریت دو سوم نمایندگان رسمی تمامی کشورهای عضو خواهد بود.

ماده ۱۴ - رای‌گیری

۱- هر کشور عضو شورا، دارای یک رای خواهد بود.

۲- شورا همه تلاش خود را برای اتخاذ تصمیم در خصوص موضوعات به اتفاق آراء، انجام خواهد داد مگر اینکه شورا

به اتفاق آراء نحوه دیگری را پیش بینی کرده باشد.

بخش ۶ - دبیرخانه

ماده ۱۵ - ترکیب دبیرخانه

۱- دبیرخانه رکن اجرایی سازمان خواهد بود.

۲- دبیرخانه از دبیرکل و کارمندان دبیرخانه تشکیل می‌شود.

ماده ۱۶ - دبیرکل

دبیرکل، بالاترین مقام اجرایی سازمان و نماینده قانونی آن خواهد بود. او اختیار کامل را برای اداره دبیرخانه سازمان خواهد داشت.

۲- شورا، دبیرکل را برای یک دوره پنج ساله منصوب خواهد کرد و می‌تواند انتصاب وی را برای یک دوره پنج ساله دیگر تمدید کند. شورا با رای اکثریت سه چهارم کشورهای عضو حاضر در اجلاس می‌تواند به انتصاب وی در طول دوره تصدی خاتمه دهد.

۳- دبیرکل در اجلاس‌های شورا بدون حق رای شرکت خواهد کرد.

ماده ۱۷ - مسئولیتهای دبیرکل

دبیرکل طبق دستورالعمل‌های صادره شورا، به شورا گزارش خواهد داد و برای موارد زیر مسئول خواهد بود:

الف: اجرا و انجام همه سیاستهای سازمان، همان گونه که شورا می‌خواهد،

ب: دست یابی به اهداف سازمان،

پ: اداره و انجام وظیفه سازمان

ت: تنظیم گزارشهای سالیانه، برنامه‌های کاری و بودجه‌های مالی سازمان برای تصویب شورا،

ث: تنظیم و اجرای مقررات مدیریت داخلی دبیرخانه،

ج: تقدیم پیشنهادهاى راجع به برنامه‌ها و فعاليتها و نیز اقدامات طراحی شده به منظور رسیدن به اهداف برنامه‌ها و

فعاليتهاى سازمان به شورا،

ح: استخدام و اداره کارمندان بخش‌های داخلی از کشورهای عضو طبق مقررات استخدامی وضع شده بوسیله شورا،

خ: تعیین قرارداد پایه دانشمندان، فن‌شناسان و دیگر کارشناسانی که کارمند رسمی برای انجام امور محوله به

سازمان نیستند،

د: مذاکره و امضای موافقتنامه‌های همکاری بین‌المللی با تصویب شورا.

مسئولیتهای دبیرکل و کارمندان، خواه رسمی یا قراردادی، نسبت به سازمان منحصراً ویژگی بین‌المللی خواهد

داشت. آنها در طول دوره ایفای وظایف خود در سازمان، از هیچ دولت یا مقام خارج از سازمان، دستوراتی را دریافت

نخواهند کرد یا خواستار آن نخواهند شد. هر کشور عضو نیز به بین‌المللی بودن مسئولیتهای دبیرکل و کارمندان

مترام خواهد گذاشت و هیچ اعمال نفوذی بر آنها به هر حالت یا شکلی در طی دوران ایفای وظایف آنها در سازمان

نخواهد کرد.

بخش ۲ - منابع مالی

ماده ۱۸ - ترتیبات مالی

۱- رجه سازمان از طریق مشارکتهای کشورهای عضو، کمکهای داوطلبانه دولت میزبان و دیگر کشورهای عضو، هدایا
و کمکهای دریافتی از سازمانهای دیگر و خدمات ارائه شده به دیگران تامین خواهد شد.

۲- کشور عضو در بودجه سازمان طبق ترتیبات مالی که توسط شورا اتخاذ خواهد شد، مشارکت خواهد کرد.

۳- شورا به اتفاق آراء در مورد میزان مشارکت مالی هر کشور عضو تصمیم‌گیری خواهد کرد. میزان مشارکت مالی هر

کشور یک بار مورد تجدید نظر قرار خواهد گرفت.

۴- میزان مشارکت مالی هر کشور عضو طبق سطح توسعه اقتصادی و متوسط سرانه تولید ناخالص ملی (GDP) آن

محاسبه خواهد شد.

۵- کشور عضو ملزم به اعطای حداقل مشارکت مالی به سازمان خواهد بود که توسط شورا و با رای اکثریت دو سوم

مورد تصمیم‌گیری قرار می‌گیرد و «کف» نامیده می‌شود.

۶- کشور عضو ملزم به اعطای مشارکت مالی بیش از ۱۸ درصد از بودجه مصوب سازمان نخواهد بود.

۷- دبیرکل با رعایت هرگونه دستورالعمل صادره شورا، می‌تواند کمک‌های بلاعوض، هدایا یا ماترک اعطا شده به سازمان را بپذیرد، مشروط بر این که موارد مزبور مستلزم هرگونه شرایطی برخلاف اهداف سازمان نباشد.

بخش ۸ - اختلافات

ماده ۱۹ - حل و فصل اختلافات

هر اختلافی میان دو یا چند کشور عضو یا میان هریک از آنها و سازمان راجع به تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، از طریق مذاکرات دوستانه در شورا رفع خواهد شد. در صورت عدم حل و فصل اختلاف، طبق قواعد تکمیلی که توسط شورا به اتفاق آراء اتخاذ شده، اختلاف از طریق ارجاع به داورى حل خواهد شد.

بخش ۹ - سایر مقررات

ماده ۲۰ - تبادل کارکنان

کشورهای عضو با درخواست سازمان، تبادل کارمندان مرتبط با کار محول شده به سازمان و در حدود صلاحیت آن را تسهیل خواهند کرد. این تبادل کارمندان طبق قوانین و مقررات کشورهای عضو در مورد ورود، اقامت یا خروج از قلمرو آنها خواهد بود.

ماده ۲۱ - تبادل اطلاعات

۱- سازمان و کشورهای عضو، تبادل اطلاعات علمی و فنی مربوط به عرصه‌های دانش فضایی، فن آوری فضایی و کاربردهای آنها را تسهیل خواهند کرد. یک کشور عضو چنانچه ملاحظه نماید که اطلاعات مزبور موافقتنامه‌های آن با طرف ثالث را نقض خواهد کرد یا با منافع امنیتی آن در تعارض می‌باشد، می‌تواند اطلاعات مزبور را به سازمان و نیز برعکس، ارسال نکند.

۲- سازمان در انجام فعالیتها خود تضمین خواهد کرد که نتایج علمی حاصل از مطالعه و پژوهش علمی و یا فنی تنها پس از استفاده دانشمندان و مهندسين کشورهای عضو مسوول آزمایشات تحت حمایت سازمان منتشر خواهد شد و در اختیار عموم قرار خواهد گرفت. سازمان همه حقوق انحصاری بر نتایج و اطلاعات تبدیلی را که جزء دارایی سازمان محسوب خواهد شد دارد.

ماده ۲۲ - حقوق مالکیت معنوی

۱- حقوق مالکیت معنوی اختراعات، تولیدات، داده‌های فنی یا فنون و نیز سایر مالکیت‌های معنوی حاصل از برنامه‌ها و فعالیت‌هایی که به وسیله سازمان یا از طریق استفاده از منابع مربوط به سازمان انجام شده باشد در مالکیت سازمان خواهد بود.

۲- شورا، راهبردها و رویه استفاده کشورهای عضو از اختراعات، تولیدات، داده‌های فنی یا فنون و نیز سایر حقوق مالکیت معنوی سازمان را تصویب خواهد کرد.

۳- شورا راهبردها و رویه استفاده سازمان و کشورهای عضو از اختراعات، تولیدات، داده‌های فنی یا فنون و نیز سایر حقوق مالکیت معنوی در مالکیت یک کشور عضو را از طریق موافقتنامه‌ها یا قراردادهای مناسب تصویب خواهد کرد. سازمان، کنوانسیونهای بین‌المللی راجع به حمایت از مالکیت معنوی را رعایت خواهد کرد.

ماده ۲۳ - نگهداری فن آوری و نظارت بر صادرات

۱- سازمان به منظور تضمین ایفای وظایف نمایندگان و کارمندان کشورهای عضو که صلاحیت به کارگیری اقلام (تولیدات) حمایت شده را دارند و همچنین اتخاذ اقدامهای متناسب، با هدف حمایت و کنترل به کارگیری آنها و نیز تشریح و اجرای برنامه‌های امنیتی فن آوری خاص، هرگونه دسترسی غیرمجاز به اطلاعات، اقلام و فناوری‌های مربوط حمایت شده را اجازه نخواهد داد.

۲- کشورهای عضو با توجه به اجرای فعالیتها، برنامه‌ها و طرح های همکاری سازمان، موافقتنامه‌هایی را در زمینه اقدامات حفاظت از فناوری منعقد خواهند کرد و در موارد خاص انقاد این موافقتنامه‌ها را از طریق سازمانهای صالح و سایر سازمانهای تعیین شده به منظور تشریح و اجرای برنامه‌های امنیتی فناوری خاص ترغیب خواهند کرد.

۳- کشورهای عضو در خصوص کالاها و خدمات مندرج در فهرست کنترل صادرات، طبق قوانین نظارت بر صادرات و مقررات ملی مربوط خود عمل خواهند کرد.

ماده ۲۴ - همکاری با نهادهای دیگر

- ۱- سازمان با نهادهای موجود در نظام سازمان ملل متحد، به ویژه کار گروه (کمیته) استفاده‌های صلح‌جویانه از فضای ماوراء جو همکاری خواهد داشت.
- ۲- سازمان می‌تواند در تعقیب اهداف خود، با کشورهای غیر عضو سازمان و دیگر نهادها و سازمانهای بین‌المللی با تصویب به اتفاق آراء شورا مشارکتهای همکاری برقرار نماید. برای این منظور شورا راهبردها و رویه مناسب را ترسیم خواهد کرد.

ماده ۲۵ - مزایا و مصونیتها

- ۱- سازمان، کارمندان و کارشناسان آن و نمایندگان کشورهای عضو آن در قلمرو کشور عضوی که مقرر سازمان در آن مستقر شده، از مزایا و مصونیتهایی برخوردار خواهند شد که به موجب موافقتنامه خاصی تعیین خواهد شد که میان سازمان و کشور محل استقرار مقرر سازمان منعقد می‌شود.
- ۲- سازمان، کارمندان و کارشناسان آن و نمایندگان کشورهای عضو آن در قلمرو هر کشور عضو از مزایا و مصونیتهایی که برای اجرای وظایف سازمان یا در ارتباط با آن ضروری هستند، برخوردار خواهند بود. این مزایا و مصونیتها همانند مواردی خواهد بود که هر کشور عضو به سازمانهای بین‌الدولی مشابه و کارمندان وابسته به آن اعطا می‌کند، مگر اینکه به گونه دیگری توافق شده باشد.

ماده ۲۶ - کاربرد تأسیسات

سازمان، تأسیسات خود را در اختیار هر کشور عضوی که خواستار بکارگیری آنها باشد قرار خواهد داد، مشروط به این که به کاربرد تأسیسات ایجاد شده و یا در مالکیت سازمان برای برنامه‌ها و فعالیتهای آن بدین طریق لطمه‌ای وارد نشود. شورا، راهبردها و رویه و نیز ترتیبات عملی را که به موجب آنها، تأسیسات مزبور در اختیار کشورهای عضو قرار خواهند گرفت، تنظیم خواهد نمود.

بخش ۱۰ - اصلاحات

ماده ۲۷ - اصلاحات کنوانسیون

- ۱- هر کشور عضوی که تمایل به ارائه پیشنهاد اصلاح این کنوانسیون را دارد، دبیرکل را به طور کتبی از موضوع آگاه خواهد کرد، که وی نیز کشورهای عضو را از اصلاحیه پیشنهادی، حداقل (۳) ماه قبل از اینکه بحث آن در شورا مطرح شود، آگاه خواهد ساخت. شورا میتواند اصلاحات این کنوانسیون را به کشورهای عضو توصیه نماید.
- ۲- اصلاحات این کنوانسیون به اتفاق آراء به وسیله شورا تصویب خواهد شد.
- ۳- دبیرکل پس از تصویب اصلاحیه (اصلاحات) به وسیله شورا، همه کشورهای عضو را به طور رسمی از تصویب اصلاحیه (اصلاحات) آگاه و تصویب رسمی آن را از طریق تشریفات داخلی آنها درخواست خواهد نمود.
- ۴- دبیرکل پس از دریافت پذیرش رسمی همه کشورهای عضو، پذیرش‌های مزبور را برای اطلاع شورا و ارائه آن به دولت میزبان مطرح خواهد ساخت. دولت میزبان به نوبه خود همه کشورهای عضو را از تاریخ لازم الاجرا شدن اصلاحیه (اصلاحات) در مدت (۳۰) روز از دریافت اطلاعیه‌های پذیرش همه کشورهای عضو مطلع خواهد نمود.

بخش ۱۱ - تصویب، لازم الاجرا شدن و غیره

ماده ۲۸ - امضاء و تصویب

- ۱- این کنوانسیون برای امضاء تا تاریخ ۳۱ جولای سال ۲۰۰۶ (۱۳۸۵/۵/۹ هجری شمسی) مفتوح خواهد بود.
- ۲- این کنوانسیون منوط به تصویب یا پذیرش کشورهای موضوع بند (۱) ماده (۹) این کنوانسیون خواهد بود.
- ۳- اسناد تصویب یا پذیرش نزد دولت میزبان تودیع خواهد شد.

ماده ۲۹ - لازم الاجرا شدن

- ۱- این کنوانسیون از زمانی که توسط حداقل (۵) کشور در منطقه آسیا-اقیانوسیه که عضو سازمان ملل متحد باشند امضاء و اسناد تصویب یا پذیرش خود را نزد دولت میزبان تودیع کرده باشند، لازم الاجرا خواهد شد.
- ۲- پس از لازم الاجرا شدن این کنوانسیون و تا زمان تودیع اسناد تصویب یا پذیرش، کشور امضاء کننده می تواند طبق راهبردها و رویه مورد توافق شورا در اجلاس علنی سازمان بدون، حق رای شرکت نماید.

ماده ۳۰ - الحاق

- ۱- هر کشوری می تواند پس از لازم الاجرا شدن این کنوانسیون یا انقضاء دوره امضاء، هر کدام که موخرتر است به گونه ای که در بند (۱) ماده (۹) تعیین شده، با تصویب به اتفاق آرا شورا، به آن ملحق شود.
- ۲- کشوری که مایل به الحاق به این کنوانسیون است، مراتب را به طور رسمی از دبیرکل درخواست خواهد کرد که وی تمامی کشورهای عضو را از این درخواست حداقل (۳) ماه قبل از تسلیم آن به شورا برای تصمیم گیری، آگاه خواهد نمود.
- ۳- اسناد الحاق نزد دولت میزبان تودیع خواهد شد.

ماده ۳۱ - اطلاعیه ها

- دولت میزبان همه کشورهای امضا کننده و ملحق شده را از موارد زیر مطلع خواهد کرد:
- الف: زمان تودیع اسناد تصویب، پذیرش یا الحاق،
 - ب: زمان لازم الاجرا شدن این کنوانسیون و اصلاحات این کنوانسیون،
 - پ: زمان کناره گیری یک کشور از عضویت در کنوانسیون.

ماده ۳۲ - محرومیت

- هر کشور عضوی که در اجرای تعهدات خود به موجب این کنوانسیون قصور ورزد، متعاقب تصمیم شورا که با رای اکثریت دو سوم اتخاذ شده باشد، از عضویت در سازمان محروم خواهد شد.

ماده ۳۳ - کناره گیری از عضویت

- ۱- پس از این که کنوانسیون برای یک دوره (۵) ساله لازم الاجرا گردید، هر کشور عضوی که قصد کناره گیری از عضویت در آن را دارد، مراتب را به طور کتبی و حداقل یک سال تقویمی زودتر، از دبیرکل درخواست خواهد کرد.
- ۲- دبیرکل، رییس شورا و همه کشورهای عضو را بدون درنگ از درخواست کناره گیری کشور عضو آگاه خواهد ساخت. رییس، ظرف مدت (۹۰) روز، به منظور رسیدگی به تصویب یا عدم تصویب درخواست، خواستار تشکیل جلسه شورا خواهد شد.
- ۳- پس از تصویب رسمی کناره گیری از عضویت، کشور عضو مربوط، ملزم به پرداخت حق سهم تعهدات مالی خود در ارتباط با برنامه ها و فعالیتهای مصوب و حق سهم برای سالی که کناره گیری به صورت رسمی به تصویب رسیده است، باقی خواهد ماند.
- ۴- این قبیل کناره گیری به هیچ وجه بر ایفای تعهدات قراردادی یا موافقتنامه هایی که توسط کشور عضو مورد نظر و سازمان قبل از کناره گیری آن تقبل شده است، تاثیری نخواهد داشت.
- ۵- حقوق کشور کناره گیری کننده از عضویت در کنوانسیون که از حق عضویت آن در سازمان حاصل شده است، تا زمانی که کناره گیری آن نافذ گردد، محفوظ خواهد بود.

ماده ۳۴ - انحلال

- ۱- سازمان، هر زمانی که میان همه کشورهای عضو آن به اتفاق آراء توافق شود، منحل خواهد شد.
- ۲- سازمان، چنانچه اعضای آن به کمتر از ۴ کشور عضو برسد، نیز منحل خواهد شد.

۳- در صورت انحلال، شورا یک مقام رسمی تسویه را برای مذاکره با کشورهای عضوی که در قلمرو آنها مقر و تاسیسات سازمان در زمان تسویه در آنها مستقر شده است، تعیین خواهد کرد. مشاوران حقوقی سازمان در طی تمام مراحل تسویه حضور خواهند داشت.

۴- پس از تکمیل مراحل انحلال، هر دارایی مازاد، میان کشورهای عضو به تناسب سهم واقعی که توسط این کشورها پرداخت شده، تقسیم خواهد شد. در صورت کسری، کشورهای عضو به تناسب سهم خود برای سال مالی که در آن تسویه انجام می‌شود، آن را پرداخت خواهند کرد.

ماده ۳۵ - ثبت

با لازم الاجرا شدن این کنوانسیون، دولت میزبان آن را نزد دبیرخانه سازمان ملل متحد، بر اساس ماده (۱۰۲) منشور ملل متحد ثبت خواهد کرد.

در تأیید مراتب فوق، نمایندگان تام الاختیار امضاء کننده زیر که بدین منظور بطور مقتضی مجاز شده‌اند، این کنوانسیون را امضاء کرده‌اند.

این کنوانسیون در پکن، جمهوری خلق چین، در تاریخ ۲۸ اکتبر ۲۰۰۵ (۱۳۸۴/۸/۶ هجری شمسی) به زبان انگلیسی در یک نسخه اصلی تنظیم گردید.

متون تنظیمی این کنوانسیون به سایر زبانهای رسمی کشورهای عضو سازمان با تصمیم اتخاذ شده بوسیله اتفاق آرای کشورهای عضو سازمان، تصدیق خواهد شد. این متون نزد بایگانی دولت میزبان تودیع خواهد شد که دولت یاد شده نسخه‌های مصدق آن را به همه کشورهای امضاء کننده و ملحق شونده ارسال خواهد نمود.